

РЕШЕНИЕ № 201

гр. Перник, 04 ноември, 2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично заседание на деветнадесети октомври две хиляди и десета година, в състав:

СЪДИЯ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 310/2010 г. по описа на Административен съд Перник, за да се произнесе взе предвид следното:

И.Е. ***№ ДК-02-П-К-21; ДК-02-П-К-22; ДК-02-П-К-23; ДК-02-П-К-24 от 7.VI.2010 г. на Началник сектор Перник при РДНСК ЮЗР. С оспорваните заповеди, по отношение жалбоподателя е разпоредено премахването на незаконни сгради, построени в УПИ VI-180, кв. 45 по плана на с. Богданов дол, общ. Перник. Според процесуален представител на жалбоподателя и четирите оспорвани заповеди са незаконосъобразни и се иска отмяната им, както и присъждане на деловодни разноски.

Ответникът по жалбите, чрез процесуален представител - юрк. И. изразява становище, че жалбите са неоснователни и следва да се отхвърлят. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна В.М. намира жалбите за основателни.

Съдът, като обсъди доводите на страните във връзка с доказателствата по делото прие следното.

Обжалвани са поотделно и четирите заповеди, всяка с отделен предмет - обект, подлежащ на премахване. По искане на страните и за процесуална икономия при спазване субсидиарно приложими разпоредби на ГПК, настоящият съдебен състав намира за целесъобразно и допустимо разглеждането им в едно производство. Жалбите са подадени в законния срок от засегнатата от оспорваните заповеди страна и са процесуално допустими.

Разгледани по същество са неоснователни.

Изложените оплаквания по отношение незаконосъобразност на всяка от заповедите, с които е разпоредено премахване на незаконен строеж са неоснователни.

Безспорно е, че за всяка от подлежащите на премахване постройки е установено, че са подлежащи на премахване по силата на чл. 225, ал. 2, т.1 и 2 от ЗУТ, така и не попадат в хипотезата за приложимост разпоредбата на § 16 от ПРЗУТ. За невъзможността да бъдат приети като търпими строежи, има постановен влязъл в законна сила съдебен акт на Административен съд Перник. Изложеното оплакване за неотносителност на това съдебно решение по физическия статут на постройките не намира опора както в доказателствата по делото, включително и по заключението на изслушаната по делото СТЕ, така и по приложената административна преписка за установяването на незаконен строеж за всяка от постройките. За да е приложима обаче законната хипотеза

за търпимост на постройките, е необходимо не само строежът, за който няма строителни книжа, да е извършен преди у април 1987 г., но и да е бил допустим по действащите подробни градоустройствени планове и по правилата и нормативите, действали по време на извършването му или съгласно този закон. Наличието на съдебен акт, за това че тези постройки не се вменят в хипотезата на § 16 от ПР ЗУТ, лишава жалбите от каквото и да било основание в тази връзка. Налице е незаконен строеж, като се вземе предвид всяка от постройките, предмет на премахване по отделните заповеди, изпълнен без строителни книжа и в несъответствие с предвижданията на подробния устройствен план.

Съгласно заключението на приетата от съда СТЕ нито една от постройките не съответства на определените нормативно отстояния, съгласно изискванията на действащите към момента на построяване на всяка от сградите закони и подзаконови актове. Строежът е незаконен по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 1 и 2 ЗУТ. Подлежи на премахване съгласно чл. 225, ал. 1 ЗУТ. Налице е влязъл в сила отказ за узаконяване по реда на § 184 ПЗР ЗУТ. След влизане в сила на Закона за устройство на територията единствената и последна възможност за узаконяване на незаконни строежи е по реда и в преклузивния срок по § 184 ПЗР ЗУТ. По този ред процесният строеж не е узаконен. Действащата законова уредба не предвижда друга възможност за узаконяване на всеки строеж, дори и за населеното място, в която той е построен, като се има предвид, че постройките, преимуществено не са от такъв вид за задоволяване на селскостопански нужди, а в крайна сметка не са били допустими и по ДРЗП. Не се оправдава от правна страна и възражението, че е приложима разпоредбата на § 8 от ПР ЗУТ, без да има данни до каква степен са уредени регулационните сметки за имота на жалбоподателя. § 8, ал. 1 от ПР на ЗУТ предвижда, че след изтичането на сроковете по § 6, ал. 2 и 4 отчуждителното действие на влезлите в сила, но неприложени дворишно регулационни граници се прекратява и собствениците могат да поискат вътрешните регулационни линии на техните имоти да бъдат поставени в съответствие със съществуващите граници на поземлените имоти съгласно § 8, ал. 2, т. 3, което не е извършено в случая. Не се представят доказателства, за подадена молбата си до кмета на общината жалбоподателя да е направил такова искане, а следователно и да е започнала процедура по нанасяне на регулационни изменения по действащия ПУП.

Изложеното налага да бъдат отхвърлени жалбите срещу оспорваните заповеди, като в тежест на жалбоподателя бъдат присъдени и деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение на ответника по жалбата.

Предвид изложените съображения съдът

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ жалбите на И.Е. ***. Черна гора, обл. Перник против заповеди №№ ДК-О2-П-К-21; ДК-О2-П-К-22; ДК-О2-П-К-23; ДК-О2-П-К-24 от 7-^20Ю г. на Началник сектор Перник при РДНСК Югозападен Район.

Осъжда И.Е. *** да заплати на РДНСК Югозападен Район, сектор Перник сумата 150 лева, юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС, в *ш* дневен срок от съобщението до страните.

Съдия:

/(- V